

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Resnico zavijajo!

„Slovenec“ se nekaj časa sem zaletuje ob naše deželno gledališče, ter meni, da nam gledališča, prej kot ne zategadelj ker škofje in duhovniki ne zahajajo k predstavam, niti potreba ni! Če pa že mora biti kazališče, naj ga plačajo „kavalirji“. Dasi nam to pisarenje proti gledališču, in za gledališče že preseda, moramo vendar spregovoriti o ti zadevi. Nepremišljeno in hudobno je, če „Slovenec“ trdi, da nam Slovencem gledališča treba ni. Dokazovati, da je ravno nam Slovencem potrebno in koristno, pač ni treba, posebno v tem času ne, ko vidimo, kako blagodejno vpliva ravno naše gledališče na razvoj narodnega mišljenja, in ko skoraj pri vsaki predstavi opazujemo goste, ki prihajajo z dežele, ter se pri lepih slovenskih predstavah utrjujejo v veri, da ni obupati nad našo milo slovenščino, ki še celo na gledališkem odru uspešno tekmuje s tujo nemščino. Gola in čista hudobija pa je, če „Slovenec“ pobožno zavija oči, ter piše, da se je deželno gledališče zgradilo s kmetaki žulji, in da za slovensko inteligencijo ni „kavalirsko“, da si pušča nepotrebnost gledališče plačevati po bornih kmetih. To je ravno skrajna perfidnost, če se kakor pri družih zadevah, tako tudi pri deželnem gledališču svoj pot trobi v rog, da kmet za gospodo vse plačuje, in da bi letá niti živeti ne mogla, ako bi kmet za njo ne žrtvoval svojih grošev. Tako pisarenje je v toliko hvaležno, da kmetako ljudstvo, ki razmer ne pozna in tudi ni v stanu, vsako stvar tako pravično presoditi, kakor bi jo lahko „Slovenčevi“ uredniki presodili, končno vsako besedico, ki se čita v klerikalnem glasilu, vzame za pravo zlato, in to tembolj, ker naši kaplani še vedno po lecah reklamirajo za vse časopise, koje tiska „Katoliška tiskarna“. Očlovekoljub pa mora s celega srca obsojati, če se na tak frivolni način meče plamen antipatije in sovražstva mej nerazsodno maso, ter se hoče mej inteligencijo in našim kmetakim narodom zanetiti razdraženost, kakor je bila v navadi v tistih dobah, ko so kmetje-tlačani sovražili graščinsko gospodo, ki je več ali manj od kmetakih grošev živel. Ali razmerje mej graščakom-tlačiteljem in kmetom-tlačanom pa se nikakor ne da primerjati z razmerjem mej sedanjo inteligencijo in kmetakim našim ljud-

stvom. In ravno to ljudstvo ne more se nikakor pritoževati, da je inteligencija, ki ima večino v našem deželnem zboru, zanemarjala koristi kmetakega naroda. Če se podere kje kak mostiček, in ga običina obilokrat za svoj demar zgraditi noče, če je treba vravnati ta ali oni potok, in če naj se popravi občinski pot, ki dostikrat še za najbolj udeleženo vas nima posebnega pomena — vselej se prosi dežela, da naj s svojega zdatno pripomore k dotični napravi. Tukaj niti ne govorimo o deželnih cestah, o vodovodih, vodnjakih, o kmetijski šoli, o kmetijski družbi, trtnicah, bikoreji in drugih enakih zelo dragih pripravah, a vselej je naš deželni zbor imel odprto roko in skoraj prošnje ni bilo, ki je prihajala iz kmetakih krogov, da bi se ne bila uslišala! Zanimivo bi bilo — in če se ne motimo, je posl. Šuklje že jedenkrat napravil računček, a kojega se je razvidelo, koliko je dala dežela za kmete in koliko za inteligencijo! — Če bi se pri tem pisarenju našega klerikalnega dnevnika z nova vsaj za zadnjih deset let sestavil skupni račun o vseh svotah, koje je naš deželni zbor privolil za deželno-kulturne in poljedelske namene. Potem bi se pokazalo, da je v resnici golo obrekovanje, če „Slovenec“ piše, da je deželno gledališče sezidalo se za groše, ki so se vzeli našemu kmetu iz žepa. Pri tem naj se pomisli, da plačuje naša dežela vsega direktnega davka k večjem 1 000 000 gld. na leto, in da od tega davka naš kmet siti 600 000 gld. ne plača. Ker pa se deželni domeski pokrivajo več ali manj iz doklad na direktni davke, razvidno je, da je naša inteligencija, koji naši duhovniki tako grdo deželno gledališče predbacivajo, pri vsakemu podjetju, koje podpira dežela, akoraj z dvema tretjinama udeležena, tako da — če naj že rabimo izraz „Slovenčev“ — res kavalirski postopa nasproti kmetakemu narodu! Taka je resnica! Ali gospodje pri „Slovenci“ ji ne bodo dali veljave, ker je sicer dobro poznajo, pa jim vendar ne kaže, odkriti to resnico kmetakemu ljudstvu, ker bi si potem sami sebi izvili iz rok najboljšo agitacijsko sredstvo. Našemu ljudstvu se pač ne more lažje ucepiti sovražstvo do slovenskih „liberalcev“, nego s tem, da se mu laže, da ti „liberalci“ zapravljajo deželni denar — ki je itak samo kmetaki denar — za take nepotrebne in pregrešne zavode, kakor je Ljubljansko deželno gle-

dališče. In zategadelj pobija se to deželno gledališče, mej tem, ko se o različnih vodovodih — kakor bo na primeru Ambruški vododvig, — vodnjakih, novih cestah, mostovih, občinskih potih ničesar ne zine!

Ti nepoštenosti nasproti se tolažimo s tem, da mora stranka, ki zavija resnico, ter skuša na tak način razbrzdati strast mej kmetakim ljudstvom, živeti v svesti, da ginejo njeni vplivi, ker bi drugače ne posegala po nepoštenih agitacijskih sredstvih, prav kakor bi se ravnala po načelu, da namen opravičuje vsako in tudi najgrde sredstvo. Pisarite torej, kolikor bočete proti našemu deželnemu gledališču, prepričali nas bodete s tem le še bolj, da je bil ta zavod prepotreben in za slovensko narodnost prekoristen, ker bi ga sicer ti Mahničevi dijački tako zelo ne sovražili!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. marca.

Spindčeva afera.

Poljski klub je imel včeraj zaupno sejo, v kateri je razpravljali o Spindčevi aferi. Ukropi njegovi so tajni, a kaže se, da se izvenparlamentarna rešitev cele zadeve ni posrečila. Sinočta „Neue Freie Presse“ pravi celo, da je morda Spindč to nameraval, da pa se je to izjavilo ter da se ima danes vršiti razprava o tej aferi v plenumu. Povsem resnično to pač ni, kakor je vidno iz včerajšnjega našega članka. „Wiener Allg. Zeitung“ pravi, da se boji vlada, da bi se ta stvar s strani Mladočehov politično fruktificirala in da želi zato, da bi se izvenparlamentarno poravnala.

Volilna reforma.

„Vaterland“ pravi z ozirom na vesti, da se je Hohenwartov klub že izrekel zoper načrt volilne reforme, da to ni resnično. Klub se o tem načrtu še ni posvetoval in konference mej ministrskim predsednikom in zaupnimi možmi kluba tudi še ni bilo, nego se bode vršila, kadar pride ministrski predsednik iz Budimpešte. Šele po tej konferenci pride stvar pred klub. — To je gotovo resnično, ni pa dokaz, da so klubovi člani zadovoljni z načrtom in da ga ne poznajo. Gorenjeavstrijski klerikalci so v svojem glasilu natančno povedali, kaj imajo načrtu ugovarjati in če ostanejo pri tem, kar zatrjujejo sedaj, potem je vladni predlog mrtvo rojeno dete. Sicer pa bode treba še dolgo čakati, da pride vsa ta stvar na vrsto. „Kurjer Warszawski“

LISTEK.

Nedvčdov album.

(Album 12 pesmij za višji glas s spremljevanjem klavirja, zložil Anton Nedvčd. Izdala in založila „Glasbena Matica“ v Ljubljani, 1893. Cena 1 gld. 50.)

(Konec.)

Ako sedaj z označenega, jedino pravega stališča natančneje pregledujemo Nedvčdov „Album“, priznati moramo pred vsem, da nekateri teh samospevov daleč prekašajo vse, kar se je do sedaj pri nas pojavilo v tej vrsti skladeb, in da bi pesmi, kakršne so n. pr. „Ljubici“, „Njega ni!“ in „Pogled v nedolžno oko“, prenesle tudi najstrožje merilo. Vse pesmi so dobro muzikaliske, vse se lahko pojó, vse so plemenitega čustva. Nekatere izmed prvih so nekoliko sentimentalne — saj je vsa lirika, sosebno ljubavna, z večine sentimentalna, in zato bi lahko rekli, da pesmi le besedno podlago pristno izražajo — ali ta sentimentalnost ni nikjer toliko, da bi zaradi nje smeli zavračati pesmi, zlasti ko nas v toliki meri odškodujejo prelepe melodije. Samo po sebi umljivo se pesmi ne smejo prednašati mehkužno-

sentimentalno, ampak treba jih je peti pristno liriški z odločnim poetičkim vznosom. Njih glavna moč tiči v melodiji in v tem, da sicer preprosto, toda baš zato neprisiljeno in zdravo muzikaliski izražajo poetičko podlago teksta. Nedvčd mojsterski razume vsako čustvo, vsako situacijo označevati s samo melodijo. Vse pesmi kažejo pravilno zložene, jasne stavke in prirodno izvedeno modulacijo.

Da so pesmi priproste, zlasti v spremljevanji, jim nikakor ne smemo šteti v zlo. Preprostost ni nikdar sama na sebi že slaba. V glasbi je prav tako kakor pri slikanju: od množine raznih barv izvestno ni nikdar zavisna lepota kake slike. In pesmi svojstvo je baš, da deluje s preprostimi sredstvi, v prvi vrsti z melodijo. Ko bi glasbeno slikanje v spremljevanji mero prekoračilo in celó ko bi se to slikanje dosegalo s kompliciranim aparatom v vseh podrobnostih, tedaj bi vse skupaj ne bilo več to, kar razumevamo pod besedo pesem, ampak trebalo bi že orkestra. Tem večje veljave so torej Nedvčdovi samospevi, ker brez mnogega slikanja v spremljevanji s samo melodijo dosežajo jasno, mestoma celo platično karakterizovanje vodilne misli in raznih sprememb v situaciji. — Da je pa skladba z lepo me-

lodijo kljubu preprostemu spremljevanju vendar lahko visoke umetniške vrednosti, dokazujejo klasiki sami v premnogih slučajih, katerih bi se lahko navedlo na stotine. Seveda, da se pri takih pesmih pokaže vsa lepota poezije, treba je, da jih prednaša mojster pevec, ki jim z dobrim tolmačenjem vdihne življenje.

Maló kvarna je zbirki neka zunanja slučajna okolščina, namreč razvrstitev, da so boljše pesmi zadaj, slabše spredaj. Kako lahko se pripeti, da kdo kmalu po začetku, ker mu ne ugaja, odloži knjigo, predno je došel do daljnih pesem, ki bi ga izvestno zadovoljile. Po našem mnenju so namreč najlepše šte. 12. „Pogled v nedolžno oko“, št. 11. „Njega ni!“ in št. 9. „Ljubici“. To so pravi biseri mej slovenskimi samospevi in vsaka teh pesmi je zase velike samostalne vrednosti. Spregovorimo o teh nekoliko več!

„Pogled v nedolžno oko“. Divna poezija veje iz besed te pesmi. Pesnik zre v oko nedolžnemu otroku. Ob pogledu v to oko se spomni svoje prošle mladosti, onih čarobnih let, ko bil mu v cvetji ves je svet. Ali ne sme, ne more več nazaj, zaklenjena so vrata. Pa če prav ne more več nazaj: ko gleda detetu v očesa, se zdi mu vsaj, da gleda v raj,

javlja, da je pogoj, da se prej rešijo novi davčni zakoni, potem šele pride volilna reforma na vrsto, češ da volilna reforma ne sme biti sestavljena na podlagi starih davčnih zakonov. Predno pridejo novi davčni zakoni v veljavo, mine vsaj jedno leto; razprave o načrtu volilne reforme pa se bodo tudi dve leti zavlačevale, tako, da se bo najbrž drž. zbor še le po preteku sedanje legislativne perijode volil na podlagi novega volilnega reda. —

Proračunski odsek.

V zadnji seji proračunskega odseka se je razpravljalo o točki „vseučilišča“. Poročevalec Beer je povdarjal, da se je že več let sem postavljaj v proračun znesek 600 gld. za lektorja slovenskega jezika in slovenske literature na Graškem vseučilišču, da pa se ta znesek ni porabljal, ker ni bilo dobri sposobnega učitelja. Ker je sedaj taka moč na razpolaganje, je predlagal, naj se v proračun zopet postavi dotični znesek. Posl. Šuklje je ta predlog vzel z veseljem na znanje, povdarjajoč zajedno, da s tem še ni dovolj storjeno. Slovenci so jedini narod v Avstriji, katerih jezik se ne uči na vseučilišču. Predlagal je resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj na Graškem vseučilišču ustanovi profesuro za slovenski jezik in literaturo. O pravni akademiji slovenski, o slovenskih juridičnih predavanjih na Dunaji in v Gradci se ni spregovorila nobena beseda.

Vnanje države.

Prememba v angleškem ministerstvu.

Gladstoneov odstop je gotova stvar. Kraljica je vzprejela njegovo demisijo in imenovala lorda Roseberryja ministerskim predsednikom. Ministerstvo unanijb del prevzame lord Kimberley, ostali ministri pa ostanejo vsi, samo Gladstoneov sin, Herbert Gladstone, vstopi kot novinec. Državni tajnik za Irsko ostane Morley in to je dokaz, da se ministerstvo ne misli izreči zoper home rule. Finančni minister Harcourt ostane na svojem mestu in prevzame vodstvo liberalne stranke v poslanski zbor. Predvčerajšnjim popoldne se je novo ministerstvo konstituiralo, te dni pa predstavi Roseberry nove ministre kraljici.

Anarhisti

V Boheimu uprizorili so anarhisti dinamični atentat, ki je prouzročil veliko škodo. V Parizu je policija zasledila več anarhistov, katerih zveze z angleškimi anarhisti so jej bile znane. Izvršila je pri njih hišne preiskave in našla več pisem, iz katerih se je uverila, da so anarhisti nameravali te dni narediti nov atentat. Valed skrbne preiskave in s pomočjo angleške policije se je posrečilo dobiti tudi že pripravljene bombe. — Tudi na Češkem, in sicer v Mladi Boleslavi so anarhisti položili pred neko cerkev dinamično bombo, ki pa na srečo ni eksplodirala.

Pisma iz Hrvatske.

V Zagrebu, 4. marca.

Kakor sem napovedal, razvila se je v našem saboru živahna razprava o pogodbi gled. svilgojstva. Trajala je tri dni. Od opozicije so govorili: Jakčin, Folnegović in Kumičić, z vladne strani pa: poročevalec Jagić, dr. Pliverić, oddelni predstojnik Stanković in ban. Ugovori opozicije se niso nanašali samo na gospodarsko, nego tudi na pravno in na politično stran te pogodbe. Poročal sem že svoj čas o tej pogodbi, četudi bolj na kratko, in zato danes te stvari nečem ponavljati. Vsi kompetentni faktorji so bili proti pogodbi, a vlada jo je vendar sklenila. Pri razpravi je bil posebno drastičen poslanec Kumičić, ki je s svojim sarkazmom in s svojim prestriženjem govorov postal za večino neki

flagellum. Dokazujoč, kako smo pod kuratelo Madjarov, rekel je banu, da je ta na svojem mestu le dokler to hoče ministerski predsednik ogeraki in da ga more ta odpustiti. Kadar hoče Ban je zmalaj z glavo s prepričanjem človeka, ki sodi, da je bolj siguren od Wekerla, in rekel: „Misli“ — ali na pol pota se je skesal in zadnji zlog — „te?“ izrekel samo polglasno. To se ni zabeležilo, dasi je karakteristično.

Mej pravniki se sedaj pretresa vprašanje: Ali veže ta pogodba Hrvatsko in je li vlada, ki pride za sedanjo, dolžna, držati se je? Vžlic vsemu dokazovanju dra. Pliverića mislijo nepristrani pravniki, da ta pogodba ni pravoveljavna. To je tudi moje skromno prepričanje. V tem slučaju, mislim, je politični moment važnejši od ekonomičnega. Pomislite, da se naša vlada s to pogodbo odreče nadzorstvu nad tako važno stroko gospodarstva, kakor je svilgojstvo; pomislite, da bodo to delali uradniki, imenovani po madjarskem poljedelskem ministru, na hrvatskem teritoriju v avtonomnem poslu pod nadzorstvom madjarske vlade. Zaman je vse besedičenje dra. Pliverića. Razlaganje je jako jednostavno, kar pa je jednostavno, se ne sme komplicirati. Svilgojstvo je gospodarska stroka, ki spada pod javno upravo, in sicer mej notranja dela. Sedaj je izročeno ogeraki vladi — in s tem je premenjena nagodba. Ni pa premenjena pótém, katerim se ima premijati — namreč po regnikolarnih deputacijah — in zato prememba ni pravno veljavna.

Tu se z neko radovednostjo pričakuje, kako se bode obnašal ogeraki drž. zbor, kadar pride na razpravo tisti paragraf zakonskega načrta o civilni poroki, kateri zmatra Hrvatsko za inozemstvo. Znano je, da je Szapary že naznanil popravek a tudi Kosuth je v svojem pismu na skrajno levico zavzel stališče, protivno tej določbi. Skrajna levica se bo brez dvoma po njem ravnala. Jaz bi se ne čudil, ako bi ogeraki parlament to določbo premenil, ker je na Ogerskem jako popularno vse, kar je proti Hrvatski naperjeno. Ako se tudi to premeni, bode res treba s svečo iskati nagodbeno določbo, katere se ni premenjena. Nagodba navaja vse zadeve, ki so Ogeraki in Hrvatski skupne, in potem še pravi, da so avtonomne vse tiste, ki niso navedene mej vkupnimi. Državljanstvo ni mej vkupnimi zadevami — glede njega obstoji celo specijalna določba, po kateri ima vkupni parlament določiti načela, na temelju katerih se pridobi ali zgubi. Državljanstvo, pridobljeno v Hrvatski na temelju teh načel, je hrvatsko — na Ogerskem pa ogerako. Po nagodbi je Hrvatska političen narod, ki ima posebni svoj teritorij. Ali morete pojmiti političnega naroda na svojem posebnem teritoriju brez svojega državljanstva?

Sicer pa, verujte mi, ne bo dolgo in vprašanje o civilni ženitvi bo tudi pri nas na dnevnem redu. „Agramerica“ je to vprašanje že sprožila, povdarjajoč, da je treba urediti razmere glede tistih zakonov, katere bodo Hrvatje sklenili v Ogerski, zadevši doma ob zapreke.

Kakor vidite, obstoji nagodba samo za to, da se krši na škodo Hrvatske, pa vendar nam vladni pristaši propovedujejo: Delujte za zjedinenje z Dalmacijo na temelju nagodbe, pa Vam bomo tudi mi pomagali. To je v ostalem samo izgovor, ker je nagodba nam vsem zaslomba, ali smešno bi bilo, če

bi vse pogodbe, prisege in zagotovila opustili za jedino nagodbo. Pozivljati se jedino na nagodbo, bi pomenilo priznavanje stanja, katero je nagodba ustvarila, priznavanje vsega nagodbenega sistema, a kateri rodoljub more to storiti?

Veselite Vas bode slišati, da se v opoziciji deluje z najboljšim upanjem na jedinstven program, po katerem bi bila vsa opozicija jedna jedina stranka.

Domače stvari.

— (Zaupnica posl. dru. Gregorcu.) Iz Lutomera se nam piše: Tukajšnji župani in volilci poslali so svojemu državnemu poslancu č. g. dru. L. Gregorcu za njegovo odločno postopanje v državnem zboru itd. zaupnico.

— (Osebnosti.) Poštni komisar dr. Hugon Micula premešten je iz Zadra v Trst; poštarni koncipisti v Trstu so imenovani: praktikanta K. Seitner in Fr. Vidmar iz Trsta, dr. Th. Sweceny iz Prage in K. Czarda iz Prage.

— (Slovensko gledališče.) Jutri je, kakor smo že omenili, benefična predstava neumornega in velezaslužnega kapelnika „Dramatičnega društva“ g. prof. Frana Gerbiča. Ne dvomimo, da bode tudi jutri gledališče razprodano, kakor je bilo pri vseh dosedanjih predstavah prekrasne „Prodane neveste“. Saj pa marljivi beneficiant to tudi zasluži v polni meri.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) „Glasbena Matica“ priredi dne 12 in 14. marca v deželni redutni dvorani koncert pod vodstvom gospoda M. Hubada. Sodelujejo: gospodična Berta Leščinska, operna pevka slovenskega gledališča; gospod Cecil Vašiček, operni pevec slovenskega gledališča; pevski zbor „Glasbene Matice“; drugi in tretji oddelek šolskih zborov „Glasbene Matice“ in slavna godba c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev, št. 27. Proizvajalo se bode „Stvarjenje“, oratorij v treh delih, zložil Jos. Haydn.

— (Prvi redni občni zbor „Slov. planinskega društva“) bode — kakor smo že naznanili — v četrtek dne 8. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni „pri Lloyd“ na sv. Petra cesti z običajnim dnevnim redom.

— (Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) priredi jutri v sredo 7. t. m. v salonu pivarne g. Hafnerja (sv. Petra cesta št. 47) društveni večer. Predavala bodeta gosp. E. Gangel („Šola in svet“) in gospod, kateri moče biti imenovan („Kaj je učitelj?“). K večeru so uljudno vabljeni vsi prijatelji društva.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista sta poslala: Iz Chicaga g. Ivan Grilec 2 kroni 75 vin. nabrane v društvu „Tarok“. — Vesela družba „pri Zelenem hribu“ v Ljubljani 1 krono. — Skupaj 3 krono 75 vin. — Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani poslal je uredništvu našega lista g. Ivan Grilec iz Chicaga 2 kroni 75 vin., nabrane v društvu „Tarok“. — Živili vrli darovalci in njih nasledniki!

— (Nove ceste v Ljubljani.) Dne 1. marca t. l. vršil se je magistratski ogled v zadevi odpreta dveh novih cest na Poljanskem pred-

odprta zde se mu nebesa. — Vredna visoko poetiške te vsebine je melodija. Kvišku kipeči, večkrat stopnjevani nje izraz lepo označuje koprenje po odšli mladosti. „Viseči“ ritem napravlja melodijo tem pri srčnejšo in nežnejšo. Modulacija je prirodna, stavki so pravilni. Srednja kitica „Zgubljen je, oh, zgubljen moj raj“ se s svojim krepkejšim, dramatiškim izrazom zelo učinkito loči od lirike drugih kitic. Deklamovanje v njej na jednem tonu „Zaklenjena so vrata, proč, proč je doba zlata“ (najprvo šestkratni d, nato v stopnjevanji šestkratni e) nam živo povdarja neizprosno trpko usode in neizpolnjenost pesnikovega hrepenenja. Tako vidimo, da melodija sama brez drugih sredstev izborna slika in karakterizuje to, kar je hotel pesnik označiti s svojimi besedami. Glasba in pesem se torej popolnoma ujemata v umetniško celoto. Ko bi to pesem predaval pravi pevec, kateri ne bi pel samo not, ampak bi v istini znal izraziti vso ljubkost in pri srčnost, ki veje iz nje, preverjeni smo, da bi napravila na vsacega velikanski utis.

„Njega ni!“ Ta pesem se že sedaj mnogo poje v glasboljubnih zasebnih krogih. Melodija nam v zvezi z modulacijo izborna slika misli teksta, oni

tolikrat se ponavljajoči ljubavni roman mlade deklice, ki je trpko okusila prevaro ljubezni. Izraz skladbe pa nikakor ni mehkužno-sentimentalen, kakor bi kdo sodil, ampak resnost prevladuje v njej prav kakor tudi v besedah. Na tej pesmi se zlasti kaže, kako Nedvčd vsako, tudi najmanjšo spremembo v situaciji takt za taktom mojsterski karakterizuje. „Rože je na vrtu plela“ recitativno-nežno označuje idilsko situacijo. „Pela pesmico glasno“ kaže z živahnejšim postopanjem tonov v melodiji veselost njenega petja. Njena zadrega in zarudlost, ko „on“ prihaja, je izražena v nemirnem povzdigovanji melodije, njena sramežljivost pa zopet v padanji melodije. Besede: „Ko je stopil on pred njo“, se dvakrat ponavljajo z vedno rastočo dinamiko nalik rastoči zadregi dekličini. Njegov nagovor: „Daj mi cvetko, dete zalo“, je poln najslajše ljubezni. Isto čustvo je izraženo v naslednjih besedah: „Kito cvetja mu je dala“. Zdaj se kratko označuje otožnost deklice, ko se vidi zopet samo; a takoj sledi živahnejši ritem, oznanjajoč drugačno situacijo: „On po svetu šel od nje“. — Tako bi se dalo do konca zasledovati, kako se melodija vsakozi oprijema teksta in kako plastično jasno označuje vsako najmanjšo spremeno situacije.

Le o koncu naj še omenimo, kako strastni vzklík: „Njega od nikoder ni“, pomenljivo na dominantnem tonu v visočini obvisi in s tem srčno bolelost in zajedno še neko iskro upanja izraža.

„Ljubici“. Pesem je kakor iz jednega liva: hoteč izraziti, koliko mu je vredna izvoljenka, pripoveduje pesnik brez odmora strastno in drveče, da bi ves svet ne zadoščal v njeno last, da bi temveč trebalo z nebes strgati solnce, luno in zvezde in sedmeropisan mavre žar. In prav ta jednotni, strastno drveči značaj kaže tudi melodija, spremljana od valovitih harmonij. Tu ni mnogo situacij, kakor v prejšnji pesmi, ampak neprestano jednotno teče v močnem toku slavospev „ljubici“. Po našem razumevanji bi pa trebalo v tempu „andante con moto“ bolj se ozirati na „con moto“ nego na „andante“, da se pokaže pravi značaj pesmi.

Vso zbirko pozdravljamo kar najsrčnejše in ji želimo, da bi se skoraj povsod razširila in udomačila. Prijatelji prave poezije in zdrave glasbe bodo imeli na njej krasen in trajen užitek, in izvestno ne bode ostala brez upliva na splošno našo glasbeno izobrazbo.

a. h.

mestji, mej Poljansko cesto in Streliškiimi ulicami, ter so bili povabljeni k temu ogledu tudi vsi posestniki, čez kater h zemljišča se imata otvoriti novi cesti. Vsi posestniki teh parcel pripoznali so nujno potrebo odpreta teh cest, posebno one, ki se ima izpeljati iz Streliških ulic na glavna vrata deželno-brambovske vojašnice, kamor vodi že sedaj pešpot. Ker so se vse stranke soglasno za odpreta te ceste izrazile, soditi bi bilo, da je ta zadeva pač lahko izvršljiva, ker ugovorov ni bilo in se je vsestransko povdarjala nujnost odpreta; a žalibog temu ni tako, za grajenje ceste odstopi bi občini nekoliko sveta, po katerem bo ona cesto gradila, napravila kanal, položila vodovodne cevi, sploh skrbela za to, da se zgradi današnjim zahtevam ustrezajočo cesto. Drugod prepusté za grajenje novih cest posestniki drage volje občini potreben svet brezplačno, le naši somešanje, kateri so tako srečni, biti posestniki njivam, čez katere bi se imeli otvoriti imenovani cesti, so družega mnenja; njihov zdaj prav malo vredni svet odkupi naj mestna občina za kolikor mogoče visoko ceno. Neverojetno skoraj se bo zdelo, a pripoveduje se že, da nameravajo zahtevati dotični posestniki od 5—20 gld. odškodnine za vsak kvadratni sež nj. Če že zahteva petih goldinarjev za vsak kvadratni seženj ni ravno preskromna, kaj naj si mislimo o drugih, ki bodo zahtevali še več! Resnično obžalovanja vredni so ti posestniki, če sami ne uvidijo, da bodo nove ceste v prvi vrsti le njim v korist; njihova sedaj malo vredna zemljišča spremené novi cesti v drage stavbinske prostore in da teh ne bo težko prodajati, to menda vsak pri nas lahko sam vé. Dvomno je, da bo treba, če sedanji posestniki tega ceniti ne vedó, počakati potomcev, kateri bodo vedeli bolje izkoristiti vsako ugodno priliko; le žal, da ostane ta za zidanje najpripravejši svet valed takega čudnega postopanja še dolgo nezazidan in bo treba iskati še naprej stavbinskih prostorov ob periferiji mesta. — Mestni občini se kaj rado predbacva, da ona skrbi le za jeden del mesta, da se na tem mestu gradé javna poslopja in palače, da so stavbinski prostori tam veliko več vredni, nego skoraj v sredini mesta itd., — zdaj pa je jasno, na kateri naslov naj vračamo taka in jednaka predbacivanja. Upanja imamo ubogo malo, da bi te vrstice dosegle tisti uspeh, katerega nameravajo, zato pa z veseljem pozdravljamo vest, da si bo že v najkrajšem času tudi naše stolno mesto pridobilo lastni stavbinski red, kakor jih imajo malone vsa večja mesta, kateri mu bo dal pravico in moč, odstraniti zapreke, ki se stavijo do sedaj občni koristi na pot.

— (Naznanilo.) Poštai in brzojavni urad naznanja, da so se nabiralniki pisem, katere je po noči od 4 do 5. t. m. nekdo oskrnil in sicer na cesar Jožefovem trgu, pred škofijo, na Francovem nabrežji, mestnem trgu, starem trga, Bregu, turjaškem trgu in v Gradišči odstranili, da se popolnoma prelakirajo in še le potem zopet razpostavijo.

— (Slovenščina na Francoskem) Kakor javlja „Officiel“, se dovoljuje, da se sme rabiti za brzojave tudi slovenski in hebrejski jezik pri vseh brzojavah, ki se oddajajo na Francoskem.

— (Domači gostilničarji, pozor!) Gostilničar na južnem kolodvoru v Ljubljani, g. Rudolf Köniq, znan naš narodni pasprotnik, prevzel bode kolodvorsko restavracijo v Solnogradu ter zapusti Ljubljano, čim se najde pripraven naslednik. V interesu potujočega domačega občinstva bi bilo pač zaleteti, da vodstvo južne železnice izroči gostilno na Ljubljanskem kolodvoru možu, ki je zmožen obeh deželnih jezikov in ki bode imel nasproti slovenskim potnikom one obzire, ki jim po vsej pravici pristujejo v naši kronovini. Slovenske gostilničarje pa, kateri bi morebiti radi prevzeli Ljubljansko kolodvorsko restavracijo, opozarjamo, naj se pravočasno zglašajo.

— (Izpred sodišča.) Kakor znano, bil je v predzadnji porotni sezi glasoviti ponarejalec papirnatega denarja J. Uranič od Ljubljanskega porotnega sodišča obsojen v dosmrtno ječo. Uranič pritožil se je zaradi previsoke kazni pri c. kr. nad-sodišču v Gradcu, katero pa je — kakor se nam poroča — potrdilo obsodbo tukajšnjega sodišča.

— (Zdravstveno stanje.) V Litijem okraju je hripa popolnoma ponehala in je zdravstveno stanje prav povoljno.

— (Odhodnica,) katero so priredili prijatelji in narodna društva iz Celja odhajajočemu dr. Rosini v gostilni pri Jezerniku, je pokazala, koliko simpatij uživa dr. Rosina mej štajerskimi brati. Posebno navdušeno sta bila vzprejeta govora g. šol. svetnika Krušiča, ki je povdarjal ozko vez mej

posvetno inteligenco in duhovništvom, kakor je na Štajerskem in pa dr. Rosine, ki se je zahvaljeval prijateljem in nazdravil neupogljivi gardi Celjskih Slovencev.

— (Petindvajsetletnico) svojega županovanja bode praznoval po želji tržanov št. Jurskih g. dr. Gustav Ipavic. Dne 24. m. m. je bilo namreč 25 let, odkar je zasedel županski stol v št. Jurji ob južni železnici. Uspešno njegovo delovanje se vidi povsod v prijaznem trgu.

— (Otrovana rodbina.) V Celji zboleli so člani rodbine oficijala Šeberja, ko so zaužili neko močnato jed. Konstatovano se je, da je bila moka otrovana z arsenikom. Sodi se, da se je kdo hotel osvetiti nad Šeberjem.

— (Novo gasilno društvo) se bode osnovalo v Bučevcih pri Ljutomeru in so se pravila že predložila v potrjenje. Poveljstvo bode imelo slovensko. To je osmo gasilno društvo v ljutomerškem okraju.

— (Kadetska šola v Mariboru) otvorila se bode že letošnjo jesen ter se bode aktivirala za sedaj dva tečaja.

— (Hrvatske novice.) Operna stagione v Zagrebu se prične dne 1. aprila in se bode dalo tekom aprila 12 predstav oper: Aida, Carmen, Cavalleria rusticana, Faust, Mignon, Pagliacci, in Romeo in Julija. Solisti so večinoma italijanski umetniki, nekaj pa je tudi doma čih hrvatskih. V zboru poje 21 moških in 15 žensk.

— Te dni zgodil se je čudež, da je bila konfiskovana oficijozna „Agrar Zeitung“, ker je polemizujoč proti „Obzoru“ prijavila odlomek iz konfiskovanega članka. — V Zagrebu se bode tudi letos zidalo mnogo novih hiš, ali pa se bodo prezidale in povzdignile na več nadstropij stare hiše. — V letnem zboru družbe sv. Jeronima se je vzprejel predlog, da se dajejo društvene knjige manj imovitim članom, posebno dijakom, delavcem in kmetom za polovico članarine, to je za 50 novč. mesto za 1 gld. Poskusilo se bode, se li na ta način da izdatno pomnožiti število članov.

— (Baronica Jvka Vranyczany,) soproga barona Dragana Vranyczanya, hči nekdanjega Ilirca odvetnika Gavra pl. Jakopovca, je včeraj zjutraj umrla po dolgi bolezni v Zagrebu. Pokojnica je bila jako simpatična in ljubezniva žena, ki je imela vedno odprto roko za vsakega, kdor je pri nji iskal pomoči. Kar je pa za njo posebno značilno, to je njeno čisto rodoljubje, katero je manifestirala o mnogih prilikah, a po svojem čustvu in po svojih načelih je bila navdušena privrženka stranke prava. Pogreb je jutri popoldne v Dubovcu pri Karlovcu. Lahka ji bila hrvatska zemljica, katero je tako goreče ljubila!

— (Italijanske vojne ladije v Reki.) Iz Rima se poroča v Reko, da bodejo priplule tri italijanske vojne ladije v Reko, ako bi za čas bivanja nemškega cesarja Viljema v Opatiji prišel tja tudi cesar Franc Jozef.

— (Razpisane službe.) Na medicinskem oddelku deželne bolnice v Ljubljani popolniti je služba sekundarija z letnim adjutom 600 gld. Prosnje za to službo poslati je vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani do 22. marcija 1894. l.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Slovanske vesti.) V spomin 70. rojstvenega dne pokojnega Bedřcha Smetane je bila v petek dne 2. t. m. slavnostna predstava v českem narodnem gledališču v Pragi. Pela se je Smetanova opera „Libuša“. V nedeljo se je slavnost ponovila in se je pela „Prodana nevesta“, in sicer 257 tiktakrat, odkar se poje, gotovo najsijajnejši dokaz nje popularnosti. — V proslavo Slowackega, velikega pesnika in pisatelja poljskega, priredil se bode v Krakovu slavnostni večer, pri katerem sodeluje član češke opere v Pragi g. Vl. Florjanski. — V Poznanju je umrl pisatelj in član uredništva „Dziennika Poznanskego“ Vladislav Molty. Bil je tudi izborni ilustrator in so se njegove podobe prijavljale v Pariškem, „Le Monde illustré“. — Wawel, slavno bivališče poljskih kraljev v Krakovu, v katerem so zdaj vojašnica, ječe in vojna bolnica, naj bi se po predlogu „Gaz. Nar.“ odkupil od vojnega erara, restavriral in kot narodovo darilo poklonil cesarju povodom 50letnega jubileja. Vsi poljski listi pozdravljajo to misel z navdušenjem. — V

Varšavi umrl je glavni urednik „Kurjera Codziennego“ dr. Vl. Olendzki, jeden odličnejših žurnalistov poljskih, posebno kot pisatelj zgodovinsko-političnih spisov.

* (Bogata zapuščina.) V Levovu je umrl te dni g. Kajetan Zakaszewski, ki je ostavil vse svoje imetje, to je 400.000 gld. za ustanovitev zavoda za slepce. Pokojnik je bil jako znana osebnost v Levovu.

* (Demonstracije na Pariškem vseučilišču.) Ko je novovoljeni član francoske akademije Brunetier hotel predavati na Sorbonni, zabranili so dijaki to z glasnim krčkanjem. Nemir je bil tolik, da je morala posredovati policija. Mnogo dijakov je upilo: Živio Zila!

* (Delavski izgređi v Milanu) so postali prav resni. Dne 3. t. m. bila je večja praška mej vojaki in demonstranti in je bilo več ranjenih in mrtvih. Iz Rima odšli so vojaki v podkrepljenje posadke.

* (Umor v železniškem kupeju) Mej Luksemburgom in Nancy-em našli so graščaka Moreaua iz Nancya mrtvega v kupeju prvega razreda. Ker je bila denarna listnica prazna, se sodi, da je postal žrtva roparskega umora.

Književnost.

— „Osvěta“ listy pro rozhled v umění, vědě a politice ima v 3. zvezku to-le vsebino: Pantáta Bezoušek. O jeho radostech i starostech vypravuje Karel V. Rais; — Dělníci na dráze. Od Jana Vřesnického; — Na rozhraní. Od Jos. Proška; — Z nové literatury ruské. Piše Josef M. II. Veteráni prosy; — Z nynější Černé Hory. Piše prof. Josef Wünsch; — Přímé volby do říšské rady Historicko-politické studie od Jos. J. Toužimského. III. Převrat ze dne 6. března 1873; — Era Tasffova. Piše Adolf Srb. III. Český sněm. Znepokojování německého lidu. Změy v ministerstvu. Česká universita. Novela školská. Návrhy Wurmbrandtů a Herbstů. Konec prvního období říšské rady; — Na železnicích amerických. Turistická causerie. Napsal dr. Jiří Guth; — Zlatohlávek ohnivý. Z Ptáčích motivů od Adolfa Heyduka; — Měkká země. Od Karla Červinky; — Cinoherní novinky v Národním divadle. Posuzuje František Zákrevs; — Zasedání sněhu českého. Piše Vlad. Svoboda; — Volné rozhledy. Od Františka Zákrevse; — Hádka vojenská. Od I. H. Bučovského.

— „Vatrogasac“ ima v št. 5. to-le vsebino: Okrožnica na avstrijske gasilne zaveze; — Požari slalomom pokrivenih krovova; — Josip Huzek; — Jedinostveni vjezbenikov; — O zvezi cevi; — Iz vatrogasnih zajednica; — Iz vatrogasnih družtava; — Naši dopisi; — Svaštice; — Iskrice.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. marca. Spiničeva zadeva se je po dogovorih, vršivših se mej naučnim ministrom, grofom Franom Coroninjem, dr. Ferjančičem in dr. Laginjo na predlog dr. Laginje postavila raz dnevni red.

Dunaj 6. marca. Ministerstvo je zaukazalo zopetno otvoritev Graške tehnike z motivacijo, da se je uverilo: da znane, čast profesorjev žaleče brošure niso izdali dijaki, da so za bodočnost normalne razmere na tehniki zajamčene in da so v brošuri navedene pritožbe zoper profesorje povsem neosnovane.

Praga 6. marca. Predsednik češke akademije stavbeni svetnik Hlavka, poklonil je za češko slikarsko akademijo 100.000 gld.

Beligrad 6. marca. Splošno se pričakuje, da bo kralj pri današnji slavnosti rehabilitiral Milana kot člana kraljevske rodbine in srbskega državljana ter ga imenoval generalom.

Rim 6. marca. Finančni odsek volil predsednikom posl. Vacchellija, tajnikom posl. Carcana. Vladna kandidata sta propadla. Odsek je sklenil, da imajo biti razprave tajne. Posvetovanja se bodo končala šele po Veliki noči.

London 6. marca. Parlament se je včeraj z nenavadno kratkim prestolnim nagovorom zaključil.

Poslano*)

K premeni v uredništvu uradnega lista.

Dasi nerad stopam v javnost in propria causa, prisiljen sem vendar, spregovoriti nekoliko besed v obrambo, ker me govor g. deželnega predsednika v deželnem zboru krajskem ter postopanje uradnega lista, kateri je pač obširno in tendenciozno ta govor priobčil, pojasnila mojega pa ni hotel vzprejeti, k temu naravnost sili.

*) Za vsebino tega sestavka je uredništvo le v toliko odgovorno, v kolikor zakon veleva.

Ko sta dné 16 februvarja v 14. seji deželnega zbora kranjskega gospoda poslanca Ivan Hribar in dr. Ivan Tavčar v svojih govorih omenjala tudi postopanja g. deželnega predsednika barona Heina nasproti meni kot bivšemu uredniku uradne „Laibacher Zeitung“, odgovoril je g. baron Hein — kakor poroča njegovo uradno glasilo — da me je moral iz službe odpustiti, „da, abgesehen davon, dass ihm (t. j. meni) die nöthigen Eigenschaften zur Bekleidung des Redacteurpostens mangelten, ihn (t. j. mene) die Veldeser Affaire unmöglich gemacht hat.“

Da li imam potrebne lastnosti, katere se smejo in morajo zahtevati od urednika uradnega glasila, o tem soditi pač jaz sam nisem poklican; konstato-vati pa vendar le smem, da mi je prejšnji deželni predsednik, gospod baron Winkler, povodom njegovega odstopa od vodstva deželne vlade kranjske dal laskavo spridevalo, da sem skozi deset let vodil uredništvo uradnega lista v njegovo „popolno zadovoljnost“. Mislim, da mi tudi g. baron Hein ne bode ugovarjal, ako naglašam, da je v tej zadevi gospod baron Winkler gotovo najkompetentnejša oseba.

Obširneje pa mi je spregovoriti gledé tako imenovane „Bleske afere“, vsled katere sem po iz-reku uradnega glasila postal kot urednik nemogoč. Glasom stenografskega zapisnika glasi se dotični, ne baš klasični stavek g. barona Heina tako-le: „Und wenn ich weiters sage, dass der unmittelbare Anlass zur Veränderung (namreč v uredništvu uradnega lista) ein solcher war, dass ich glaube, die Mehrheit des hohen Hauses mir vollkommen zugestehen wird, wenn ich nur andeute, er (t. j. jaz) wurde ein Opfer, welches der Veldeser See verschlungen hat.“ Nikdo mi ne bode oporekal, da v tem stavku tiči neka skrivnost, kajti nehoté vriva se poslušalcu in čitalcu tega govora misel, da so se morale pri tej aferi goditi jako čudne reči, katerih g. baron Hein niti omenjati ne mara, in ta misel zdi se tem bolj opravdana, ako se pomisli na posledice te „afere“, da me je namreč g. deželni predsednik po dolgoletnem službovanji brez pomisleka in brez pardona z rodbino vred potisnil na cesto.

Kaj pa sem vendar zakrivil jaz pri tej „aferi“? Ker je g. baron Hein o tem molčal, naj jaz povem resnico, glasno in jasno. Dné 15. aprila lanskega leta bila je uradnemu listu priložena neka izjava g. Adolfa Muhra (v slovenskem prevodu bila je ta izjava istega dne priložena tudi „Slovenskemu Narodu“) gledé nekih servitutnih pravic na bleskem jezeru, katera g. deželnemu predsedniku ni bila po volji; pripomniti pa moram, da je dotično izjavo kot inserat sprejela administracija (ne uredništvo) lista, in sicer po običajnem inseratnem tarifu, ter da je administracija lista dotično izjavo brez moje vednosti priobčila. To je torej tisti skrivnostni zločin, vsled katerega sem postal po besedah barona Heina žrtev bleskega jezera. Čudno, prečudno, posebno, ako se pomisli, da ni bila moja dolžnost nadzirati administracijo in da jaz nisem bil odgovoren za inserate, kakor to sploh ni nijeden urednik, še bolj čudno pa, ako se pomisli, da je g. baronu Heinu jako dobro znano, da — kakor že omenjeno — mene v tej zadevi nikaka krivda ne zadene

Jasno je torej, da je treba povsem drugod iskati pravega uzroka trdemu postopanju g. barona Heina nasproti meni. Kaj se je za kulisami godilo, mi seveda avtentično ni znano, omenim pa naj, da mi je g. baron koj pri prvi „avdijenci“, tretji ali četrti dan po njegovem pribodu v Ljubljano, neka jezno rekel: „Die „Laibacher Zeitung“ ist ein Parteiblatt, so wie bisher darf sie nicht mehr redigirt werden, sonst wird ein Redactionswechsel eintreten müssen“ ter mi potem mej drugim dal neka navodila, kako naj postopam nasproti raznim društvom. To je bilo pač dosti jasno; bil sem oprezen, ali vendar se je kmalu začela širiti mej Ljubljanskimi Nemci govorica, da dobi uradni list drugega urednika. In ko sem čez par mesecev dobil dekret, s katerim se mi je odpovedala služba, ko mi je gosp. deželni predsednik sam rekel, da mi je bleska „afera“ spodkopala tla, in ko sem opozoril g. barona, da se mi zdi popolnoma nemogoče, da bi tiista af-ra opravičevala ta skrajni korak, odgovoril mi je baron Hein: „Ich bin froh, das ich Sie los bin!“

Da so razlogi, katere je g. deželni predsednik v deželnem zboru navel v svrhu, da opraviči svoje postopanje nasproti meni, jako neumestni, čutil je pač sam, kajti koncem svojega govora pridejal je v podkrepljenje svojega postopanja že zatrdilo, da je bila premena v uredništvu neobhodno potrebna, kar baje dokazuje tudi okolnost, da sem bil koj vzprejet kot sotrudnik „Slovenskega Naroda“. Čudna, prečudna logika!

Končno izrazil je baron Hein svojo nevoljo nad tem, da nisem molčal o njegovih izjavah tudi potem, ko sem že izstopil iz vladne službe. Gospod baron se torej ženira svojih lastnih besedi; to je umevno, a pomagati ne morem; pa naj pazi na to, da se bodo njegove intimne in javne izjave vedno soglašale, potem ga ne bode ženiralo, ako se o njegovih intimnih pogovorih tudi kaj sporoči — radi-kalnim poslancem.

V Ljubljani, 4. marca 1894.

Ivan Naglič,
bivši urednik „Laibacher Zeitung“.

Listnica uredništva.

Gospod J. E. Borštnik, nadučitelj v Šmarji: Po-trjujemo, da Vi niste pisali notice o volitvi župana v Šmarji.

Oceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo deset-letij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. s. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuch-lauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

1 (16-4)

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 52. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 580

V sredo, dné 7. marca 1894.

Na korist kapelniku „Dramatičnega društva“
prof. Franu Gerbič-u.

Predplačani sedeži ne veljajo za to predstavo!

Prodana nevesta.

Komična opera v treh dejanjih. Spisal K. Sabina. Uglasbil B. Smetana. Po češkem izvirniku preložil A. Funtek. Ka-pelnik g. prof. Fr. Gerbič. Upriporil režiser g. Jos. Noll.

Novo kostume izdelala sta vseskonji po figurinah narodnega gledališča v Pragi garderobiér „Dramatič-nega društva“ g. J. Šturm in garderobiérka g. Widmajer.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.
Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijev št. 27.

Ustopenina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld. 40 kr., od IV. do VIII. vrste 1 gld. 20 kr., od IX. do XI. vrste 1 gld. — Balkonski sedeži I. vrste 80 kr., II. vrste 70 kr., III. vrste 60 kr. — Galerijski sedeži I. vrste 50 kr., od II. do V. vrste 40 kr. — Ustopenina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 50 kr. — Galerijska sto-jišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bude v soboto, dné 10. marca 1894. l.

Zahvala.

Veččastiti gospod semeniški profesor A. Zupančič daroval je društvu tiskarjev, kamnotiskarjev in kamno-piscev za Kranjsko velikičudno 200 kron v slatu, za kar se mu v imenu društva najiskrenejše zahvaljuje odbor.

Zahvala.

Slavna posejilnica v Mariboru je blagovolila nakloniti akad. društvu „Triglav“ podporo 50 gld., da si popolni svojo knjižnico z leposlovnimi in strokovnimi deli. Na tem daru se najiskrenejše zahvaljuje

odbor akad. društva „Triglav“.

V Gradci, dné 3. marca 1894.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

2. marca: Viktor Wiesmajer, krčmarjev sin, 9 me-secev, Rožne ulice št. 15. — Ana Wiesmajer, gostilničar-jeva žena, 36 let, Rožne ulice št. 15. — Karol Cerar, šol-skega sluga sin, 2 1/2 leta, Streliške ulice št. 11. — Ana Cerar, šolskega sluga hči, 4 leta, Streliške ulice št. 11. — Jera Ziegler, cerkvenikova žena, 68 let, Marije Terezije cesta št. 18.

3. marca: Ana Aleš, delavčeva hči, 6 mesecev, Stre-liške ulice št. 11. — Friderik Strus, posestnikov sin, 1 dan, Lingove ulice št. 7. — Franca Darovič, delavka, 46 let, Kravja dolina št. 11. — Alojz Novak, sodar, 45 let, Hre-nove ulice št. 15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. marca	7. zjutraj	735.5 mm.	22° C	sl. vzh.	obl.	13-20mm.
	2. popol.	735.7 mm.	60° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	737.5 mm.	37° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 37°, za 1/2 nad normalom.

Dunajska borza

dné 6. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98 „ 40 „
Avstrijska zlata renta	120 „ 10 „
Avstrijska krona renta 4 1/2 %	97 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4 1/2 %	118 „ 20 „
Ogerska krona renta 4 1/2 %	95 „ 40 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1026 „ — „
Kreditne delnice	368 „ 75 „
London vista	124 „ 55 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 „ 92 1/2 „
20 mark	12 „ 19 „
20 frankov	9 „ 90 1/2 „
Italijanski bankovci	43 „ 10 „
C. kr. cekini	5 „ 86 „

Dné 5. marca t. l.

4 1/2 % državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5 1/2 % po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2 % zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 75 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157 „ 50 „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	288 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 34 „

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljub-ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Cel-lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Bu-dejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 08 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Cel-lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Ouhri, Genavo, Paris, Linz, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draž-dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazja, Budejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmündena, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazja, Budejevice, Solnograda, Ischla, Gmündena, Linca, Steyra, Parisa, Geneve, Ouhriha, Bregence, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ino-mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-lovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ opoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 30 „ zvečer „ „ (4-52)

Hiša

v Trnovski ulici št. 7, z velikim vrtom, s pro-dajalnico in trafiko, se iz proste roke prodá. — Natančneje se pozve pri lastniku. (229-8)

Prodaja hiše s kramarijo.

V nekem manjšem župnijskem kraju, 1/2 ure od neke postaje južne železnice, z lepo lego, prodá se takoj in po ceni prav dobro ohranjena hiša, v kateri se že dlje časa kramarska obrt izvršuje, zajedno z vrtom in poljem

Pri kupu se potrebuje samo svota 800-1000 gld. Posebno priporočilno je to posvetvo za penzioniste, vdove ali pa zasebnike, ki iščejo še malih dohodkov.

Več se izve v A. Kalisa pisarni za posredo-vanje pri zasebnih opravilih na Prešernovem trgu v Ljubljani. (214-1)

Pekarija

se dá v najem

(247-1)

na deželi v jako pripravnem kraju, tik farne cerkve na štirirazredne šole, kjer ni do sedaj nobenega peka. — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Orehe po 18 gld., češ-plje po 8 gld., namizna jabolka po 12 gld. za 100 kil, dobro slivovko po 45 kr. liter prodaja (240-1)

Jos. Errath v Mokronogu.

Podpisanec si usoja na Dunaji biva-jočim Slovencem naznanjati, da je dobil v njegovi gostilni

„Zum goldenen Lamm“

III., Rasumofskygasse 2 b

točno slovensko postrežbo in cenena kranjska jedila.

Z velespoštovanjem

Jurij Huber.

(213-1)